

kunde være gaaede til et almindeligt Skattepaalæg paa al Spiritus, ogsaa paa den finere, saa at ogsaa denne Skat kunde have ramt mere ligeligt paa alle Samfundsklasser; men jeg ved meget godt, at det vil i Øjeblikket ikke kunne lade sig gøre. Men skønt jeg mener, at Slagordet: „den fattige Mands Snaps” ikke længer er god Latin, og skønt jeg mener, at den fattige Mand, navnlig Arbejderklassen, meget vil bede sig fritagen for den Ære at blive betragtet som den Samfundsklasse, der drikker den meste Spiritus, kan man dog ikke komme bort fra, at ved en Brændevinsskat rammes særlig de ubemidlede Klasser, for saa vidt de bruge Brændevin som Nydelsesmiddel. Der er i alle de mange Aar, i hvilke Brændevinsskatten ligesom har ligget i Luffen, altid talt om, at naar vi en Gang skulde have en Brændevinsskat, skulde den følges af sociale Reformers til tilsvarende Beløb. Det er jo ikke det, der sker i Øjeblikket. Jeg hører ganske vist ikke til dem, der mene, at de humane og sociale Reformere ene og alene ere Skyld i vor finansielle Underbalance, idet jeg gaar ud fra, at Forholdet med Statskassen er som med enhver anden Kasse, det være sig en offentlig eller privat, at naar man kun har een Kasse at tage af, saa er det ligegyldigt, hvad man anvender Pengene til; man tager af Kassen, enten man køber Brød eller Brændevin for dem, det har alt sammen den samme Virkning for Kassens Vedkommende; det huler i Kassebeholdningen, og det bidrager til, at vi til sidst naa Bunden i denne Kasse. Men skønt jeg, som sagt, ikke kan indrømme, at de humane og sociale Reformere ene ere Skyld i vor Underbalance, maa jeg paa den anden Side indrømme, at de have været medvirkende til at tømme Statskassen, og jeg kan derfor ikke tro, at de mindre bemidlede i vort Samfund, de, der have nydt godt af disse Reformere, skulle rejse nogen alvorlig Modstand mod dette Lovforslag, som sammen med de andre Forslag er forelagt for at bringe Balance i vor Statskasse. Jeg tror, man vil finde sig i at være med til at bære sin Del af Samfundets Byrder, naturligvis i Tillid til, at de humane og sociale Reformere ikke, saaledes som det er sagt fra enkelte Sider, skulde standses, men fortættets ogsaa i Fremtiden. Jeg maa saaledes erindre om, at der allerede i indeværende Samling er forelagt et Forslag, som — det tror jeg, alle ville indrømme — er betydeligt i social Henseende, nemlig Forslaget om Understøttelse af det offentlige til fader- og moderløse Børns Underhold. Der vil sikkert

Ogsaa fremtidig bestandig rejse sig Krav om sociale og humane Reformere, som paa kræve Samfundets Støtte, og som vi, der hylde de demokratiske Ideer, ikke kunne vise fra os. Naar jeg ikke stemmer mod det foreliggende Forslag om Skat paa Brændevin, er det, fordi jeg indrømmer, at vi i de senere Aar ved de humane og sociale Love, som ere gennemførte, have faaet nogen Erstatning derfor, og fordi vi vente allerede i denne Samling at faa yderligere Erstatning gennem det nysnævnte Lovforslag om Understøttelse til fader- og moderløse Børn og i Fremtiden derigennem, at man fremdeles gaar videre ad denne Bane med sociale og humane Reformere.

Med Hensyn til Indkomst- og Formue-skatten vil jeg sige følgende: I Modsætning til ærede Medlemmer, som have hævdet, at man skulde lægge hele den forøgede Skattebyrde paa Indkomst og Formue, kan jeg fuldt ud billige den Fremgangsmaade, den højtærede Regering har fulgt. Det har aldrig været Venstres Opgave at forlange alt eller intet, men derimod at gaa frem med forsvarlige Skridt mod det rigtige Maal, og det mener jeg, Venstres Regering har gjort i dette Tilfælde, idet de have lagt saa stor en Del af de foreslaaede Skatter over paa Indkomst og Formue, som Tilfældet er. Vore direkte Skatter udgøre jo nu i Modsætning til, hvad der tidligere har været Tilfældet, en betydelig Del af det samlede Skattebeløb, hvilket er i god Overensstemmelse med de Krav, som paa dette Omraade op igennem Tiderne have været Venstres. Det er ogsaa af flere ærede Medlemmer hævdet, at Indkomst- og Formue-skatten ramte for haardt nedad, medens andre ærede Medlemmer have hævdet det modsatte. Der er af enkelte ærede Medlemmer, saaledes af det ærede Medlem fra Nyborg (Birch), foretaget Beregninger, som vise, at for en Mand med 20—30,000 Kr. aarlig Indtægt og en betydelig Formue kunde Forholdene, naar man tager det nu foreliggende Lovforslag og det Forslag om kommunal Beskatning, som er forelagt i Landstinget, i Betragtning, stille sig saaledes, at han vilde kunne komme til at svare over 30 pCt. af sin samlede Indkomst i direkte Skat til Stat og Kommune. Det er ganske rigtigt, at et saadant Forhold kunde indtræffe, omend det vel vilde blive meget sjældent, men jeg vil gøre opmærksom paa, at naar en Mand har en saa betydelig Indtægt som 20—30,000 Kr. om Aaret, har der i Almindelighed været mange Mennesker, mange Hænder i Virksomhed for at skaffe denne Indkomst til Veje, og